

Španělský časopis Público: USA testovaly biologické zbraně na vlastním obyvatelstvu!

- CZ24 News | 28. dubna 2020

USA: Během studené války chtěla americká vláda pochopit, která města jsou nejvíce náchylná k biologickým útokům, napsal španělský časopis Público.

Neměli tušení, co dělat s „výcvikovým experimentem“, a v roce 1950 poslala flotilu do San Francisca loď s nákladem infikovaných zkumavek. Tato operace se jmenovala Sea Spray.
Název operace: „Sea-Spray“ (Sea-Spray).

Umístění: San Francisco, USA

Čas: 20. – 27. září 1950

Prezident: Harry Truman

Během sedmi dní americké námořnictvo v velkých nádrží vypustilo velké množství bakterií *Serratia Marcescens* a *Bacillus Globigii* z obrovských hadic umístěných na minolovce, čímž vytvořilo celý mrak, který zahalil přes 800 tisíc obyvatel zálivu. Místo operace bylo vybráno kvůli jeho blízkosti k moři, vysoké hustotě obyvatelstva, přítomnosti mrakodrapů a také proto, že velký oblak v této oblasti pomohl skrýt množství patogenních látek a přispěl k jeho rozšíření do okolních měst.

Účel cvičení: studovat vliv těchto zbraní na lidské zdraví, a na:

- Větrné proudy nesoucí smrtící bakterie.
- Oblaka, která přenáší bakterie na velké vzdálenosti.
- Čas potřebný k tomu, aby bakterie zasáhly jiné oblasti, a počet bakterií potřebných k jejich infikování.
- Studovat zranitelnost velkého města v důsledku použití biologických zbraní, jejich dopad na životní prostředí a způsoby, jak s nimi zacházet.

Serratia Marcescens byla vybrána ze dvou důvodů:

1. Tato bakterie není tak smrtelná jako antrax (*Bacillus Anthracis*), stejná bakterie, kterou Saddám Husajn neposílal v roce 2003 ve Spojených státech poštovními obálkami (to bylo jedno ze zdůvodnění pro invazi do Iráku). Učinil to agent FBI Bruce Ivins, který pracoval 18 let ve Vojenském ústavu pro studium infekčních chorob a vyvíjel vakcínu proti této bakterii: nakazil 22 svých krajanů, z nichž pět zemřelo.

2. Vytváří červený pigment, díky kterému se stává jakýmsi „markerem“, jehož distribuce se snadno sleduje ve vesmíru.

Podobné experimenty byly provedeny ve stejném roce v okresech Calhoun (Alabama) a Key West (Florida), což vyvolalo nárůst zápalu plic.

Sečteno a podtrženo: Byl to skutečný úspěch pro zločinecký vojensko-průmyslový komplex a jeho

politické zástupce a stal se největším experimentem v historii biologických zbraní. Vzorky odebrané ve 43 oblastech bakteriální distribuce prokázaly svou účinnost: kromě zálivu byla infikována patogenními látkami okolní města. Jejich obyvatelé se o tom dozvědí mnohem později, díky novinářskému vyšetřování, které provedl Longday Newsday v roce 1976.

Operace Sea Spray však nebyla první ani poslední, během níž USA testovaly biologické zbraně.

Strašidelná chronologie

Data z amerického tisku:

1920: Armáda prováděla experimenty s lidmi a nastříkala *Serratia Marcescens* na skupinu amerických vojáků, aby vyhodnotila jejich účinek. Brzy zjistila, že tyto bakterie způsobují sepsi, respirační infekce, endokarditidu, osteomyelitidu, oční infekce a meningitidu.

30. léta: Rockefellerův institut pro lékařský výzkum (založený v roce 1901) používal americké občany jako morčata, který je tajně infikuje rakovinnými buňkami, píše časopis *La Vista Whiteout Press*. V roce 1947 byl v tomto ústavu objeven virus Zika.

1942: Americký program pro vývoj biologických zbraní získal státní charakter v souladu s dekretem prezidenta F. Roosevelta.

1943: US Medical Command ve Fort Detrick, MD další původci nebezpečných chorob. V tomto případě se provádějí pokusy na živých organismech. Od roku 1954 do roku 1973 provádělo toto středisko operaci „Whitecoat“, která zkoumala účinky botulotoxinu, Q-horečky, žluté horečky a moru na stovkách opic, z nichž všechny zemřely po strašném mukách. Poté byly provedeny testy na nejméně 2 200 lidech bez jejich vědomí. Byli pozváni k účasti na experimentu prostřednictvím adventistické církve. Stejně jako opice byli uvázáni na židlích a vystaveni slunci a postříkání patogenními bakteriemi (zvenčí si lze myslet, že se jedná o vězně svědomí, kteří jsou potrestáni za odsouzení války). Experiment byl proveden s cílem vyvinout způsoby, jak vybavit bomby těmito látkami, aby byly použity v osadách s určitým počtem obyvatel.

1945: Projekt „Paper Clip“ byl proveden CIA a armádou a jeho cílem bylo najít německé a japonské vědce obviněné z válečných zločinů a nabídnout jim osvobození od trestního stíhání a nové osobní dokumenty výměnou za účast v tajných amerických projektech týkajících se mimo jiné vývoje atomových a mikrobiologických zbraní.

1947: Norimberský kodex, vyvinutý na základě odhalení experimentů s lidmi prováděnými v německých a japonských koncentračních táborech, stanovil etické standardy pro takové studie, zejména: 1) mohly být provedeny pouze se souhlasem dobrovolníků, kteří 2) by měli být řádně informováni o povaze experimentů a jejich důsledků. Až o čtyři roky později USA porušily tento kodex provedením jednoho z největších lidských experimentů v historii v San Franciscu.

1948: USA vytvářejí Výbor pro bakteriologické války a vyvíjejí program experimentů s populací. Ve stejném roce Pentagon otevírá Středisko biologické války na ostrově San Jose v Panamě, kde zajišťuje sklad toxických látek, hořčičného plynu a nervových látek.

1950: V důsledku výše uvedené operace Sea Spray skončilo v nemocnici Stanford jedenáct obyvatel San Franciska s vážným zraněním močových cest. Pracovnice laboratoře Ann Zuckermanová vyvolala poplach, když zjistila obrovské množství bakterií *Serratia Marcescens* v tělech pacientů. Zmatení lékaři nemohli pochopit, odkud se bakterie objevily. Rodina 75letého Edwarda Nevina, jediného pacienta, který zemřel během rehabilitace po operaci, ale brzy zemřel na infekci srdečních chlopní,

se neúspěšně pokusila žalovat federální vládu za jeho smrt. Jak psala „San Francisco Chronicle“, v částech zálivu se znovu objevily bakterie, jako by prokázaly svou „nesmrtelnost“. Odborník na bioterorismus Leonard Cole popisuje tento incident ve své knize Tajné mraky.

1951: *Aspergillus fumigatus*, černá houba, která způsobuje plicní onemocnění a astma u jedinců s oslabenou imunitou, je podávána černým pracovníkům v Centru průmyslových dodávek v Norfolku, aby se určila citlivost Afroameričanů na tuto infekci.

1954: The Red Diaper Syndrome. Toto bylo jméno experimentu, který byl proveden na University of Wisconsin s novorozenci infikovanými bakteriemi *Serratia Marcescens*. Dětská moč červené barvy umožnila studovat mutaci bakterií.

Květen 1965: Vojenský postřik bakteriemi *Bacillus Globigii* na letišti ve Washingtonu a na autobusové zastávce Grehound Lines. Desítky cestujících si je rozvezly na sobě do 35 měst sedmi států.

1966: Mezi 7. a 10. červnem byla na letišti ve Washingtonu infikována zavazadla cestujících biologickým materiálem a do ventilačních otvorů metra v New Yorku se házely balónky s biomateriálem, což ohrouilo životy téměř milionu lidí. „Faktem je, že v SSSR, Evropě a Jižní Americe existuje mnoho podzemních komunikací,“ uvedli organizátoři. Potřebovali vidět, jak se chemikálie šíří.

1967: Pentagon nechá explodovat dělostřelecké granáty a rakety plněné nervovým plynem sarin v lesní rezervaci na Havajských ostrovech, což vyvolalo kómu a smrt neznámého počtu lidí. Účelem testu nazvaného „Red Oak, Fáze 1“ bylo „zhodnotit jeho účinnost v deštném pralese“.

1969: Vědci informují prezidenta Richarda Nixona, že americké schopnosti jsou v USA omezené, protože nemají potřebné množství biologických látek v práškové formě. Tentýž rok Nixon uzavírá „ofenzivní“, ale nikoli defenzivní část programu vývoje biologických zbraní. V 70. letech armáda na Minnesotu a další středozápadní státy stříkala sulfid zinečnatý a kadmium (jeden z nejtoxičtějších kovů) a zjistila, že jejich částice se rozšířily až na 1600 kilometrů. Výbor pro biologické zbraně Pentagonu se snažil vypustit „neškodné“ mikroorganismy do ventilačních systémů, podchodů a vodovodů, aby vyhodnotil účinnost biologických nosičů jako nástroje sabotáže a vhodnost jejich použití během zvláštních operací.

90. léta: Na texaských věznicích byly testovány nové chemické zbraně, které budou následně použity proti iráckým civilistům. Takzvaný „syndrom perského zálivu“ byl objeven, když samotní vojáci, kteří použili tyto toxické látky na Iráčany, sami vážně onemocněli a nemoci byly přeneseny na jejich děti narozené s obhlavným fyzickým postižením. Garth Nicholson, zakladatel kalifornského institutu molekulární medicíny, napsal: „Tisíce amerických veteránů z války v Zálivu trpí účinky záření, chemických a biologických zbraní.“ Ukázalo se, že zbraně hromadného ničení jsou v rukou samotného obviňovatele.

1994: Zpráva senátora Johna Rockefellera ukazuje, že po celá desetiletí americká armáda úmyslně vystavovala stovky tisíc svých vlastních vojáků nebezpečným mikrobům, hořčičnému plynu, nervovému plynu, záření, halucinogenním a psychotropním látkám.

2013: Časopis Veterans Today tvrdí, že Pentagon přidělil 300 milionů dolarů na provedení tajného biologického válečného programu v laboratoři Central Profile v Tbilisi v Gruzii, blízko ruských hranic.

„Není však úkolem armády, zvláštních služeb a našich vůdců chránit občany před nepřáteli, jak nás přesvědčují?“ uzavírá časopis.